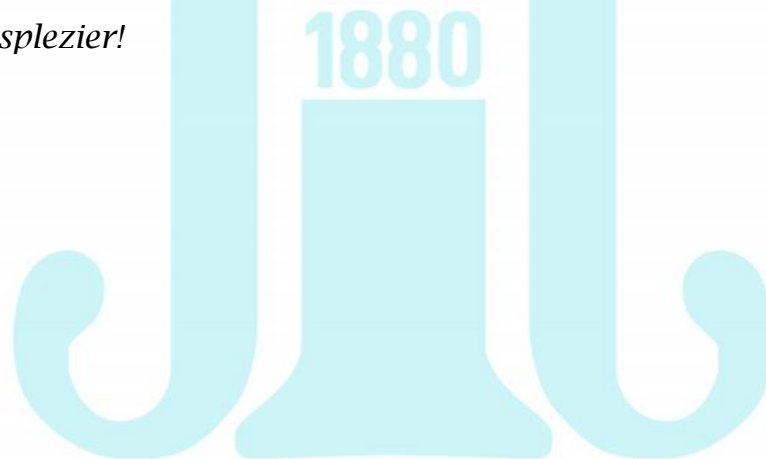

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

PROPERDER KAN NIET

Een blijspel in twee bedrijven

door

Frans van de Velde

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3276

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PROPERDER KAN NIET* op te voeren moet de naam van auteur *FRANS VAN DE VELDE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/024
ISBN- 978- 90-385-13508

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Frans van de Velde
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

JEAN-LUC VAN STICHELEN
 JEAN-MARIE VAN STICHELEN
 JEAN-PIERRE VAN STICHELEN

Liefst te spelen door één acteur

MAGGIE, vrouw van Jean-Luc

RONALD, de minnaar

ANTOINETTE, de moeder van Jean-Luc, Jean-Marie en Jean-Pierre

JULES, de vriend van Jean-Marie

FATIMA, de schoonmaakster

DECOR

De zitkamer ten huize van Jean-Luc en Maggie. Van groot belang is het balkon. Een deur naar de slaapkamer van Maggie en Jean-Luc, een deur naar bureau, een deur naar de kamer van Antoinette en een hall die leidt naar de keuken, de buitendeur en andere vertrekken.

TIJD

Heden, een koude dag in de herfst.

KARAKTERS

Jean-Luc : De meest ernstige van de drie broers. Hij heeft een kaderfunctie in een groot bedrijf. Bijwijlen is hij erg verstrooid. Lacht bijna nooit. Is getrouwd met Maggie. Het is echter geen huwelijk uit de duizend.

Jean-Marie : Een verwijfd type in alles, manieren, spraak, bewegingen, enz.. Woont samen met Jules. Hij doet het huishouden. Reageert zeer emotioneel.

Jean-Pierre : Een ruwe bolster. Dokwerker. Lacht graag. Flapuit.

De drie broers worden bij voorkeur door dezelfde acteur gespeeld. Enkele kleine veranderingen zoals pruik, bril, ander vest, enz... kunnen helpen. Het voornaamste is de typering.

Maggie : De vrouw van Jean-Luc. Deinst niet terug om een slippertje te maken met een andere man. Vlotte verschijning.

Antoinette : Moeder van de drie broers. Soms erg bemoeiziek. Is hardhorig.

Ronald : De minnaar van Maggie. Doet zich voor als de “great lover”. Macho maar valt regelmatig uit de toon, zodanig dat hij een karikatuur van zichzelf wordt.

Jules : De vriend van Jean-Marie. Hij is echter hoegenaamd niet verwijfd. Hij wil er als zeer viriele man uitzien.

Fatima : Niet al te snuggere Marokkaanse poetsvrouw. NB: Haar Arabische tekst is fonetisch weergegeven.

EERSTE BEDRIJF

(Een koude herfstmorgen. Jean-Luc komt uit de slaapkamer, gekleed in boxershort en t-shirt. Hij is nog slaperig. Hij kijkt even rond en gaat dan naar het balkon.)

JEAN-LUC : *Efkes wat zuurstof opsnuiven... (Hij opent de balkon deuren. Hij snuift even de frisse lucht op maar komt dan direct rillend van de kou terug binnen. Hij sluit de balkondeuren.) Brrr... KOUD, koud, koud... (Hij vindt ergens een sigaret en steekt deze in zijn mond. Nu gaat hij op zoek naar een aansteker maar hij vindt die niet direct. Hij steekt de sigaret aan en krijgt daardoor een enorme hoestbui. Hij gaat zitten met sigaret nog in zijn mond.)*

(Maggie komt uit de keuken. Ze is in kamerjas. Ze gaat naar de telefoon. Jean-Luc krijgt weer een hoestbui.)

MAGGIE : *Zijt ge nu nog niet klaar?*

JEAN-LUC : *Efkes (hoest) wakker (hoest) worden...*

MAGGIE : *'t Is tijd zene! Subiet zijt ge te laat. Vooruit, wast u en kleed u aan!*

JEAN-LUC : *Ho, ho, ho... (hoest) Me niet afdrijven hé, van 's morgens vroeg. (hoest) Ik moet den dag nog doorkomen (hoest) zene. (Hij staat langzaam recht, rekt zich even. Hoest) Ik ga m'n eigen aankleden...*

MAGGIE : *Dat zou ik ook denken!*

(Jean-Luc gaat de slaapkamer binnen. Na enkele tellen gaat Maggie aan de slaapkamerdeur luisteren. Dan neemt ze de hoorn op tikt een nummer in. Dan spreekt ze in de hoorn. Gedempt))

Ikke hé --- (Ze herhaalt iets luider.) Ikke --- ik kan niet hard spreken, hij is nog niet weg --- En m'n schoonmoeder is hier ook nog --- Binnen 'n kwartierke zijn ze allebei weg, dan hebben we 't kot vrij --- Oké, tot subiet...

(Een paar kusjes in de hoorn en ze legt op. Ze neuriet van vreugde. Dan wil ze een ander nummer in toetsen maar ze wordt onderbroken door Jean-Luc die uit de slaapkamer komt. Hij is in boxershort en t-shirt.)

JEAN-LUC : Weete gij waar dat mijnen bril is?

MAGGIE : Hoe zou ik dat nu weten?

JEAN-LUC : Ik heb hem ieverans gelegd, maar waar?

MAGGIE : IK weet het niet... Op uwen bureau, in de keuken, in de slaapkamer...

JEAN-LUC : De slaapkamer? Dat zou kunnen... Pertang... Gewoonlijk zet ik die af voor dat ik ga slapen. *(Hij gaat de slaapkamer binnen.)*

(Maggie schudt even met haar hoofd. Ze wilt weer een nummer intoetsen maar wordt weer gestoord door Jean-Luc, die binnenkomt. Hij heeft zijn bril op.)

Wat voor 'n hemd moet ik aandoen?

MAGGIE : Dat hangt er vanaf wat dat ge vandaag moet doen.

JEAN-LUC : 'n Heel belangrijke vergadering. D'r hangt heel wat vanaf, ook voor mij persoonlijk...

MAGGIE : Ha?

JEAN-LUC : Ik hoop op promotie.

MAGGIE : Doe dan maar een wit aan.

JEAN-LUC : 'n Wit... Oké! *(Hij gaat de slaapkamer in.)*

(Maggie neemt weer de hoorn van de telefoon op maar wordt weer onderbroken door Jean-Luc, die terug binnenkomt.)

Waar ligt dat?

MAGGIE : *(Met een zucht.)* Waar ligt dat... Het hangt!... In de kast, aan ne kapstok. Als ge de uiterst rechtse deur open doet ziet ge al uw hemden hangen.

(Jean-Luc terug weg.)

Wanneer gaat die eens weten waar dat z'n kleren hangen...

(Ze wilt weer gaan telefoneren als Antoinette uit de keuken komt. Antoinette is hardhorig.)

ANTOINETTE : Maggie!

MAGGIE : Ja ma?

ANTOINETTE : Maggie!

MAGGIE : JA MA!

ANTOINETTE : Moet onze Jean-Luc nog ontbijten?

MAGGIE : Ik weet het eigenlijk niet...

ANTOINETTE : Wablieft?

MAGGIE : Dat ik het niet weet... Hij is nogal aan de late kant...

ANTOINETTE : 't Is maar... dan kan ik afruimen...

MAGGIE : Dat is niet nodig, ik...

ANTOINETTE : Want ik moet ook nog weg hé... naar onze Jean-Pierre...

MAGGIE : Dat weet ik maar... Om hoe laat zijt ge thuis?

ANTOINETTE : Wablieft?

MAGGIE : Ik vraag: Om hoe laat zijt ge thuis?

ANTOINETTE : Ik hoop rond 'n uur of zes... Allee, als ik daar dan al gedaan heb...

Want dat zal daar weer 'n boeltje zijn, denk ik... Allee, waar zit onze Jean-Luc nu? Dat ik kan afruimen...

MAGGIE : Dat afruimen zal ik wel doen, ma.

ANTOINETTE : Wablieft?

MAGGIE : Dat ik wel zal afruimen.

ANTOINETTE : Dat ziet ge van hier... Nee kind, ik doe dat. Gij hebt ander zorgen...

MAGGIE : Zorgen...

(Op dat moment komt Jean-Luc terug binnen. Hij heeft een hemd aan. Voor de rest is hij nog in boxershort.)

JEAN-LUC : Wat voor ne plastron moet ik aandoen?

MAGGIE : Hier zijn z'al sè, de zorgen.

(Maggie zucht even en gaat de slaapkamer in, gevolgd door Jean-Luc.)

ANTOINETTE : Mijn schuld eigenlijk. Ik heb het hun zo gewoon gemaakt dat alles onder hun gat gedaan wordt. *(Ze gaat naar de keuken.)*

(Even later komt Maggie terug binnen. Ze gaat naar de telefoon. Deze maal lukt het haar een nummer in te toetsen.)

MAGGIE : *(In de hoorn.)* Schoonmaakbedrijf “Properder kan niet”? --- Goeie morgen! Madame Van Stichelen hier --- U zou vandaag iemand naar hier sturen... --- Juist! --- Tiende verdiep ja --- Natuurlijk is er ne lift --- Jaja, dat weet ik maar nu is de vraag: Kan die persoon niet wat later komen? --- Voor ons zou het het best uitkomen in de late namiddag --- Wel ja, doe uw best eens --- Dat is heel vriendelijk zene --- Neenee, alleen maar vandaag ---

(Ondertussen is Antoinette terug binnen gekomen. Maggie ziet dit niet.)

Merci! --- Ja, nog ne goeindag! *(Ze legt de hoorn op.)* Voilà! Da ’s dan ook al geregeld.

ANTOINETTE : Wat?

MAGGIE : *(schrikt.)* Ha, ma... Is me dat verschieten!... Ik belde efkes met “Properder kan niet”.

ANTOINETTE : Met wie?!

MAGGIE : Met “Properder kan niet”! *(Begint luider te spreken.)*

ANTOINETTE : Wa’s dat voor iets?

MAGGIE : ’n Schoonmaakbedrijf.

ANTOINETTE : ’n Schoonmaakbedrijf?

MAGGIE : Awel ja! Die komen in ’t vervolg hier de zwaarste kuis doen.

ANTOINETTE : Voor wat is dat nu nodig?

MAGGIE : Omdat ik ook iets aan mijne vrijen dag wil hebben.

ANTOINETTE : Maar kind, ik ben hier toch ook nog. Voor wat nu die kosten doen?

MAGGIE : Met dienstenchecks vallen die kosten best mee. En daarbij, ’t is niet omdat g’hier bij ons inwoont, dat ge de meid moet spelen hé.

(Jean-Luc komt binnen. Hij heeft nu een das aan. Maar voor de rest is hij nog in boxershorts. Hij passeert zonder iets te zeggen de beide dames. Antoinette kijkt verbaasd. Jean-Luc gaat bureau binnen.)

ANTOINETTE : Hier dat wat proper houden is geen meid spelen hé.

MAGGIE : Ma, ik ben al blij dat ge voor 't ontbijt zorgt en voor 't avondeten als ik thuiskom. Laat de rest nu maar aan "Properder kan niet" over.

ANTOINETTE : Gelijk als dat ge wilt...

(Jean-Luc komt terug binnen. Hij heeft zijn aktentas bij en wil naar de slaapkamer. Antoinette bekijkt hem.)

JEAN-LUC : Mijne gsm... Waar is die?

MAGGIE : *(Fluit zoals naar de duiven.)* Gsm!... Kom, kom, kom...

JEAN-LUC : Ik kan daar niet mee lachen zene! *(Zucht even. Gaat dan bureau binnen.)*

ANTOINETTE : En gelijk als de die... zo heb ik er drie, hé...

MAGGIE : Ja, ik denk dat ge 't ook niet onder de markt hebt gehad, hé?

ANTOINETTE : Naar de markt? Neenee, ik ga niet naar de markt. Ik ga naar onze Jean-Pierre. Want als ik dat daar niet in orde hou... Wat wilde, ne vent alleen...

JEAN-LUC : *(Komt uit bureau.)* Hij ligt hier niet!

MAGGIE : Wie wat?

JEAN-LUC : Awel, mijne gsm!

MAGGIE : Ja sè... en ik heb hem hier niet zien passeren, zene! Want dan had ik hem wel tegengehouden.

JEAN-LUC : *(Staat daar zeer potsierlijk in zijn onderbroek, met aktetas onder de arm.)*
Pleasant zene! Allee, nu sta ik hier schoon... nu sta ik hier schoon... *(Hij begint te ijsberen.)*

ANTOINETTE : Gij doet toch een broek aan?

JEAN-LUC : Wat denkt ge nu?

ANTOINETTE : Wablieft?!

JEAN-LUC : Ik zeg... Wat denkt ge nu?!

ANTOINETTE : Ik verwittig u maar hé jongen. Zo gaat ge iets opscharren zene.

JEAN-LUC : Merci ma! (*Dan tegen Maggie.*) Legt gij mijn kostuum eens klaar?!

MAGGIE : Ja baas! (*Ze gaat de slaapkamer binnen.*)

ANTOINETTE : Kunt gij dat nu nog altijd niet zelf?

JEAN-LUC : Maggie heeft nen betere smaak als ik.

ANTOINETTE : Daar verschiet ik nu niet van. Juist olle vader, die kon ook niks alleen.

Onze Jean-Marie is den enigste die mijnen aard heeft.

JEAN-LUC : Ja, dat weten we. Die heeft tegenslag gehad. Die had als meiske moeten geboren worden.

ANTOINETTE : Wablieft?

JEAN-LUC : Ja, 't is klaar.

ANTOINETTE : Onze Jean-Pierre, die kan ook niks alleen. Als ik niet regelmatig den boel bij hem in orde breng... dan zou het daar nogal ne mesthoop zijn.

JEAN-LUC : We gaan toch weer niet beginnen hé?!

ANTOINETTE : Moet gij nog ontbijten?

JEAN-LUC : Nee, ik ben al aan de late kant. 'n Tas koffie wil ik wel.

ANTOINETTE : Wablieft?!

JEAN-LUC : (*Zucht even.*) Ik zeg... dat ik aan de late kant ben! Alleen 'n tas koffie!

ANTOINETTE : Die hebt ge maar uit te schenken. D'r is 'n heel thermos.

JEAN-LUC : 'k Ga me eerst verder aankleden. (*Hij werpt zijn aktetas ergens in een zetel of op de sofa.*)

ANTOINETTE : Zoudt ge u nu eens eerst niet aankleden?!

JEAN-LUC : (*Roept in haar oor.*) Dat ga ik nu proberen sè!

ANTOINETTE : Dat zou ik ook maar doen.

(Jean-Luc gaat de slaapkamer binnen. Antoinette wilt naar de keuken gaan maar de telefoon rinkelt. Ze komt terug. Ze aarzelt even maar neemt uiteindelijk op.)

Hallo? --- Hoe?! --- Van Stichelen... dat is hier ja --- Hoe?! --- Ik versta u niet goed --- Ha, " Properder kan niet"? --- Dat weet ik niet... Ah ja, het schoonmaakbedrijf --- Juist ja --- Ah ja --- natuurlijk --- Da's zeker dat --- Wablieft?! --- Wel euh... ja zeker? --- Ja, de naam staat op de bel --- Dat de

naam op de bel staat! --- Ja... ook ne goeiendag! (*Ze legt de hoorn op.*) Amai, wat nen uitleg... Die horen daar niet goed, geloof ik... (*Denkt even na.*) Ah ja, afruimen hé. (*Ze gaat naar de keuken.*)

(*Enkele tellen later komt Maggie uit de slaapkamer. Ze kijkt iet of wat verbaasd.*)

MAGGIE : Tiens?... Nu dacht ik toch dat ik den telefoon hoorde? (*Ze kijkt op haar horloge en roept dan aan de slaapkamerdeur.*) Gij weet toch hoe laat dat 't is?!

JEAN-LUC : (*achter.*) Jaja, ik ben klaar.

(*Maggie wilt gaan zitten in de zetel waar de aktetas in ligt. Ze neemt de tas en zet die ergens uit het zicht. Enkele tellen later komt Jean-Luc binnen. Hij is nu in kostuum.*)

Ben ik goed zo?

MAGGIE : Jaja. Spoedt u nu maar!

JEAN-LUC : 'n Tas koffie en ik ben weg. (*Gaat weg.*)

MAGGIE : (*Vindt intussen de gsm.*) Hier is hem sè...

JEAN-LUC : (*Komt terug.*) Moest ge mijne gsm vinden...

MAGGIE : Wat denkt ge van den deze?

JEAN-LUC : Waar hadt gij die gelegd?

MAGGIE : Ik heb die nieverans gelegd. Gij ja!

JEAN-LUC : Ik leg die pertang altijd op dezelfde plaats.

MAGGIE : Dat zal wel, gelijk als dat gij orde hebt...

JEAN-LUC : Heb ik geen orde?!

MAGGIE : Ja, 't is klaar. Maak nu maar dat ge weg zijt...

JEAN-LUC : Ik drink mijne koffie uit. (*Gaat naar keuken.*)

MAGGIE : Met 'n beetje chance is dat toch al ÉNE die buiten is...

(*Even stilte. Ze gaat zitten. Iets later komt Antoinette binnen.*)

Moest gij nu ook niet weg?

ANTOINETTE : Wablieft?!

MAGGIE : Gij moet toch ook weg, hé?!

ANTOINETTE : Ja, subiet sè. Naar onze Jean-Pierre hé. Want als ik die z'n boeltje daar niet in orde hou... Binnen een halfuur heb ik een bus. Dan ben ik nog op tijd. Want die moet naar 't kot...

MAGGIE : Naar waar?!

ANTOINETTE : Awel naar 't kot. Zien of dat er werk is voor de late shift.

MAGGIE : Ha... Ge kunt misschien een eind met Jean-Luc meerijden. *(luider.)* Met Jean-Luc!

ANTOINETTE : Ja, wat is daar van?

MAGGIE : Ge kunt misschien met hem meerijden!

ANTOINETTE : Dat ziet ge van hier, dan moet hem speciaal rondrijden...

MAGGIE : Zo erg is dat nu ook niet zene. *(luider.)* Daarbij dan moet ge toch niet alleen naar die bus... D'r gebeurt van alles de laatsten tijd...

ANTOINETTE : Nu niet overdrijven hé! Mij verkrachten ze niet meer zene. Dat ziet ge van hier.

MAGGIE : Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn...

ANTOINETTE : Als er éne dat zou proberen... Die zal d'r niet goed van zijn.

MAGGIE : Maakt u nu maar klaar.

ANTOINETTE : Neenee, ik ga me klaar maken.

MAGGIE : Dat zou ik ook denken.

(Antoinette gaat haar kamer binnen maar komt praktisch meteen terug. Maggie zucht.)

ANTOINETTE : Maar dan is de tafel nog niet afgeruimd...

MAGGIE : Dat speelt gene rol. Dat doe ik wel.

ANTOINETTE : Allee dan...

(Antoinette gaat haar kamer binnen. Jean-Luc komt binnen. Geeft Maggie een vluchtige kus.)

JEAN-LUC : Tot straks dan...

MAGGIE : Wacht nu nog heel efkes, dan kan uw ma een eind meerijden.

JEAN-LUC : *(Kijkt op zijn horloge.)* Jaaaar...

MAGGIE : Op die minuut zal 't nu ook niet aankomen zeker?

(Antoinette komt uit haar kamer. Ze heeft mantel aan.)

Hier is z' al sè.

JEAN-LUC : *(Tegen Antoinette.)* Zijt ge klaar? Komaan dan!

ANTOINETTE : Maggie tot straks!

MAGGIE : Tot straks ma!

(Antoinette vertrekt. Maggie zucht van "eindelijk". Enkele tellen en Antoinette komt terug.)

ANTOINETTE : Moet ik soms iets meebrengen?

MAGGIE : Nee ma, 'k heb niks nodig.

ANTOINETTE : Wablieft?!

MAGGIE : Dat ik niks nodig heb, ma!

ANTOINETTE : Ha, want da's 'n kleintje zene.

MAGGIE : Dat weet ik. Ga nu maar door. Hij wacht en ge kent hem hé... Als hij lang moet wachten wordt hij kwaad...

ANTOINETTE : Kwaad?! Wie?!

MAGGIE : Jean-Luc!

ANTOINETTE : Dat moet hij bij mij niet proberen zene. Dat ziet ge van hier... *(Ze gaat weg. Enkele tellen later komt ze terug.)*

MAGGIE : Zijt ge nu nog niet weg?!

ANTOINETTE : Dat zou ik nog vergeten. Z' hebben gebeld van "Arm maar proper".

MAGGIE : Van wat?

ANTOINETTE : Wablieft?!

MAGGIE : Wie heeft er gebeld?!

ANTOINETTE : Awel van... Nee, 't is niet arm maar proper... 't Is "Proper is iets anders" Nee... "t Heeft in ieder geval iets met proper te maken...

MAGGIE : “Properder kan niet”...

ANTOINETTE : Wablieft?!

MAGGIE : Properder kan niet!

ANTOINETTE : “Properder kan niet? Dat kan ook...

MAGGIE : Voor wat hebben ze gebeld?

ANTOINETTE : Z’ hebben gebeld ja... Ja... zo juist weet ik het nu ook niet meer...

Dat er iemand op komst was of zo... Allee tot straks! (weg.)

MAGGIE : Jamaar... (Ze wil haar nog terug roepen maar te laat. Antoinette is weg.

Dan berust ze maar.) Ja sè... (Ze haalt even de schouders op en gaat dan de slaapkamer binnen. Even later komt ze terug. Ze heeft een andere kamerjas aan (verleidelijker). Ze heeft ook een spuitflesje bij om parfum rond te spuiten, wat ze dan ook doet. Dan zet ze een muziekje op. Ze neemt verschillende, verleidelijke, poses aan op de sofa. Ze neuriet heel de tijd mee. Dan wordt er gebeld. Ze springt recht.) HIER IS HEM! (Ze huppelt frivool naar de parlofoon. Heel verleidelijk neemt ze de hoorn en spreekt met zwoele stem.)
Hallooooh...

RONALD : (Stem door parlofoon.) ’t Is Ronald, Ronny pour les dames!

MAGGIE : (Bijna zingend.) Kom d’r in mon chou! Etage numero 10!

RONALD : (Stem door parlofoon, zingend. wijze: I just call to say, I love you) “I am here to say, I love you... lalalalalalalalalala...

MAGGIE : ’t Is klaar zene, Steevie!

(Ze duwt op het knopje. Danst neuriënd rond. Na een poosje horen we de bel of zoemer van het appartement. Maggie gaat opendoen. Ze komen neuriënd binnen gedanst. Eens binnen volgt er een hartstochtelijk kus.)

EINDELIJK!

RONALD : Honey!

MAGGIE : Schat!

RONALD : My sweetheart... (Weer een kus.)

MAGGIE : My love... (Weer een kus.) Hebt ge me gemist?

RONALD : Verschrikkelijk! (Weer een kus.) Gij mij ook?

MAGGIE : Neeje zeker... (Weer een kus en ze laten zich op de sofa zakken.)

RONALD : Gene moment zijt gij uit m'n gedachten...

MAGGIE : Gij bij mij ook niet... *(Weer een kus.)*

RONALD : Het wachten op deze moment... D'r kwam geen eind aan. *(Weer een kus.)*

MAGGIE : Tegen wie zegt ge 't. *(Weer een kus.)*

RONALD : Wij zien mekaar veel te weinig. *(Weer een kus.)*

MAGGIE : Tegen wie... *(kus.)* zegt ge 't.

RONALD : Ach, zaten we maar.... Wij... en wij alleen... onder ons getweeën...
ieveralans op 'n strand... Helderblauwe lucht... Blakende zonneschijn...
Palmbomen...

MAGGIE : Dat zou het einde zijn... *(Weer een kus.)*

RONALD : Wij samen in de Dominicaanse of ieverans in de Caraïben...

MAGGIE : Ik zou al content zijn met de Costa Blanca of de Côte d' Azur...

RONALD : Ook goed!

MAGGIE : Met ne cuba libre of ne...

RONALD : Voor mij 'n pintje... *(Weer een kus.)*

MAGGIE : Als we nu al eens begonnen met de slaapkamer...

RONALD : Hebben w' heel den dag voor ons?

MAGGIE : Toch tot in de late namiddag... *(Weer een kus.)*

RONALD : Niet langer?

MAGGIE : Rond dien tijd komt hij naar huis. Ik kan er ook niet aan doen.

RONALD : Verdomme hé!

MAGGIE : Niet vloeken! Laat ons uit die uren dat we samen zijn het maximum halen...

RONALD : Jaaaah... *(Weer een kus.)* Gij maakt mij zot, gij! *(Weer een kus.)*

MAGGIE : Gij mij ook! *(Weer een kus. Ze doet zijn vest uit.)* Laat ons genen tijd verliezen!

RONALD : Nee! *(Hij werpt zijn vest weg. Hij kust haar hartstochtelijk.)*

MAGGIE : Ik leg me al in 't bed... Terwijl dat gij u verder uitkleedt... *(Ze begint de knopen van zijn hemd los te doen.)*

RONALD : En ik kom bij u liggen...

MAGGIE : *(Staat op en posteert zich voor de slaapkamerdeur.)* Ik verwacht u met ongeduld. *(Ze gaat de slaapkamer binnen.)*

RONALD : *(Doet zijn broek uit, terwijl hij een soort stripteasenummer doet zingt hij.)*

"I'm in the mood for love simply because you're near me. Funny but when

you're near me, I'm in the mood for love". *(Hij heeft last met de ritssluiting. Hij wordt zeer zenuwachtig.)* Allee, wat is dat nu?! *(Uiteindelijk geraakt hij uit zijn broek. Hij staat nu in boxersshort. Hij spoedt zich naar de slaapkamer, na eerst nog even over zijn broekspijp gestruikeld te zijn. In de deuropening slaakt hij een tarzankreet.)* You Jane me Tarzan!

(Ronald gaat binnen en doet de deur dicht. In de slaapkamer horen we allerhande geluiden en het gelach van Maggie. Enkele tellen later komt Antoinette binnen. Haar oog valt op de kleren van Ronald. Ze raapt die op.)

ANTOINETTE : Zie dat nu af. Dat is toch ne sloddervos, onze Jean-Luc.

(Antoinette gaat de schoenen van Ronald ergens wegzetten in de hall. We horen een luid gelach van Maggie in de slaapkamer. Antoinette schrikt.)

Wat is dat? *(Ze legt de kleren van Ronald op de sofa en gaat dan luisteren aan de deur van de slaapkamer. Weer luid gelach van Maggie. Haar uitdrukking is er een van nieuwsgierigheid.)*

MAGGIE? Is er iets?

(Het gelach wordt bruusk afgebroken. Maggie komt uit de slaapkamer, sluit onmiddellijk de deur en posteert zich er voor.)

MAGGIE : MA?! Zijt gij al terug?

ANTOINETTE : Onze Jean-Luc hé. Is hem toch wel z'n mallet (aktetas) vergeten, zeker!

MAGGIE : Niet waar?!

ANTOINETTE : Jawel. Ge kent hem hé...

MAGGIE : Waar is hem nu?

ANTOINETTE : Wablieft?!

MAGGIE : Ik vraag waar dat hem is?!

ANTOINETTE : Hij komt subiet, hij is een parkeerplaats aan 't zoeken. Ge waart

daarjuist zo aan 't lachen?

MAGGIE : *(Lacht geforceerd.)* Ja, hahaha... Ik was aan iets aan 't denken... aan 'n mop...

ANTOINETTE : Aan wat?!

MAGGIE : Aan 'n mop!!! Hahaha... Ik moet er nog mee lachen sè, hahaha...

ANTOINETTE : Mag ik meelachen?!

MAGGIE : Euh... ja... natuurlijk... Dat is 'n pas getrouwd koppel...

ANTOINETTE : 'n Wat?!

MAGGIE : *(roept.)* 'n Pas getrouwd koppel! En die beleven hunnen eersten huwelijksnacht...

ANTOINETTE : Hahaha... Da 's 'n goei...

MAGGIE : Jamaar wacht! 't Is nog niet gedaan! Dus na hunnen eersten huwelijksnacht staat die man op en die zei... Hahaha... tegen z'n vrouw... Hahaha... En koken kunt ge ook niet, zeker?!

(Antoinette staat dom te kijken.)

En koken kunde ook niet zeker?! Zei die man... Hahaha... Vindt ge dat geen goei?!

ANTOINETTE : En ze kon wel koken of wat?!

MAGGIE : Ma! Dat is nu juist de mop!

(Jean-Luc komt binnen. Nerveus.)

JEAN-LUC : Vergeet ik m'n mallet toch wel zeker!

MAGGIE : *(Verder lachend.)* Serieus?

ANTOINETTE : *(Met een schelle lach.)* Ik heb ze... Hahaha...

JEAN-LUC : M'n mallet?! Waar?!

ANTOINETTE : Nee, die mop, ik snap ze. Maggie vertelt me juist 'n mop!

JEAN-LUC : Golle vindt dat voor mee te lachen?

MAGGIE : Ja, hahaha... Nee, hahaha... 't Is te zeggen... hahaha...

ANTOINETTE : 'k Zal z' efkes vertellen...

MAGGIE + JEAN-LUC : NEE MA!